

Εἰς τὴν ἔρημον

Καραβάνιον Βεδουΐνων

ΤΑ ΟΧΥΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ^{*}

Τὰ ὄχυρώματα διέσωσαν τὴν ἑλευθερίαν τῆς Κερκύρας, ἥτις γενναίως ἀντέστη εἰς τὰς σφεδρὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ καὶ διατηροῦσα σύτῳ τὴν ἑλευθερίαν ἐγένετο ἐπωφελής εἰς τὸν ἐλληνισμόν.

Τὰ πράγματα μετεβάλλοντο. Η ἴσχυρὰ καὶ δυνατὴ θαλασσοκράτειρα ἐδολφούνειτο ὑπὸ τοῦ Βεναπάρτου καὶ συνέπεια ὑπῆρξε νὰ καταλάβωσιν οἱ δημοκρατικοὶ Γάλλοι τὴν Κέρκυραν καὶ τὰς λοιπὰς νήσους τῷ 1797.¹⁾ Εκτότε ἡ Ἐπτάνησος ὑπέστη περιπετείας τινάς, ἐγένετο ἀνεξάρτητος πολιτεία μετὰ ἐπτανησίου Ἡγεμόνος καὶ ἐπειτα ἐπαρχία τῆς γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τέλος ἐκ νέου ἀνεξάρτητος τῷ 1815 ὑπὸ τὴν προστασίαν ἑτέρας θαλασσοκρατείρας, τῆς Ἀγγλίας.

Απὸ τῆς γαλλικῆς κατακτήσεως ἦρχατο ἡ δράσις τοῦ νησιδίου Βίδου, τῆς ἀρχαίας Πτυχίας. Ἐν τῇ νησίδι ταύτῃ ὑπῆρχε λαμπρὸς ἔλαιων, δὲν κατέστρεψαν οἱ Γάλλοι χάριν τῶν ἀνεγερθέντων ὄχυρωμάτων. Οἱ δημοκρατικοὶ Γαλλοὶ ὠνύμασαν τὸ νησίδιον τοῦτο τῆς *Elopήνης : Ille de la Paix*. Κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Κερκύρας τῷ 1799 ὑπὸ τοῦ ρωσσο-τουρκικοῦ στόλου, ἐπὶ τέσσαρας μῆνας, ἀφοῦ μετὰ φθερὸν κανονιθολισμὸν τὸ Βίδο ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου, ἡ πόλις δὲν ἤδυνατο νὰ σκεφθῇ περὶ ὅ-

χυρώσεως τῆς Κερκύρας, ἀλλ᾽ ὁ Ναπολέων, γεννόμενος κύριος ἐκ νέου τῆς νήσου, διέταξε τὴν ἐνίσχυσιν τῆς χώρας. Τῷ 1807 φωδόμησαν οἱ Γάλλοι κατὰ τὰς πλευρὰς τοῦ στομίου τοῦ Γουβίου νέα τηλεβολοστάσια. Νέα ὅμως σοβαρὰ ὄχυρώματα ἐγένοντο ἐπὶ Ἀγγλικῆς Προστασίας.

Ἐν τούτοις ἡ ὄχυρωτικὴ εἶχε μεταβληθῆ ἀπὸ τῶν ἐνετικῶν χρόνων. Ἡ τέχνη αὕτη ἦτο διάσημος σχεδὸν μέχρι τοῦ γάλλου *Vauban* καὶ τοῦ ὄλλανδρου *Cohorn*. Ἀπὸ τοῦ 1816 ἐμφανίζεται ἐν Γαλλίᾳ τὸ πολυγωνικὸν μίτωπον. Ἀλλ᾽ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἡ ὄχυρωτικὴ προώδευε, συνεπῶς ἡ ὄχυρωσις τῆς Κερκύρας εἶχεν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως.

Οἱ τειχισμὸς τῆς πόλεως ἦτο πλέον ἀχρηστος. Αἱ τελευταῖαι πολιορκίαι καὶ ἐπιθέσεις εἶχον φέρει ζημιάς εἰς τὰ ὄχυρώματα.

Ἡ Ἀγγλία ὠχύρωσε μὲν νέον σχέδιον τὴν Κέρκυραν καὶ φωδόμησε νέοις στρατῶνας ὠραίοις.

Τῇ 19 Μαρτίου 1825 ἡ Βουλὴ τῆς Ἐπτάνησου ἐψήφισεν: «Τὰ ὄχυρώματα τῶν Κορφῶν καὶ ἔκεινα τοῦ νησίου Βίδου θὰ ἐπισκευασθῶσι καὶ θὰ λάθουν κάθε ἀναγκαῖαν ἐπιδιόρθωσιν, ἡ ὅποια θὰ τὰ ἀποκαταστάνῃ τέλεια».

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐψήφισε 164 χιλιάδας λίρας στερλίνας. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης προηγεῖτο προσκύμιον, ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλεγεν: «Ἐπειδὴ μὲ τὸ νὰ εύρισκωνται τὰ ὄχυρώματα τῶν Κορφῶν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ἔτοιμα νὰ κρημνισθῶσι, καθὼς καὶ ἔκεινα τοῦ Νησίου Βίδου ἐλλειπῆ

* Τέλος.

1). *Prel. Relazione dell' assedio di Corfù e sua cipitazione. Corfu 1799.*